

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XXV. Ponam hoc vellus lanæ in areâ, si ros in solo vellere fuerit. Judic. c. 6.
v. 37.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

167. æterni Patris jussu, ac dispositione, validas dæmonum acies sola profligavit, aded ut æterna illis infamia, ac dedecus, omnî poenâ sensibilî gravius inhæreat, ab unâ sceminâ, MARIA, Cœlesti Artemisiâ, fuisse devictos, quæ proinde, in gloriosâ suâ Assumptione, universo Angelorum, Patriarcharum, ac Prophetarum exercitu applaudente, à Xerxe Divino

publicè coronata, ac Cœlorum Regina inaugurata est.

§. 7. *Anagramma.*

Nitida Regna, sine Maculâ
originaLi. 168.

Nitida Regina, et ô summè pura à maculâ!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XXV.

§. I. *Scriptura.*

169. In solo Vellere Lanæ Marlanæ
Ros DeprehensVs.

Judic. c. 6. v. 37. *Ponam hoc Vellus lanæ in areâ, si Ros in solo Vellere fuerit, &c.*

Cùm fortissimus Gedeon signum aliquando à Domino peteret: *Ponam, ait, hoc Vellus lanæ in areâ, si Ros in solo Vellere fuerit, & in omnî terrâ siccitas, &c.* precibus minimè frustratis, *de nocte confurgens, expresso Vellere, concham rore implevit.* Petijt quoque secundò signum in Vellere: *Oro inquit, ut solum Vellus siccum sit, & omnis terra madens, fecitque Dominus nocte illâ, ut postula verat, & fuit siccitas in solo Vellere, & ros omnî terrâ.*

Vellus Gedeonis non imèritò Virginem Beatissimam dixerim, sic enim Regius quondam Propheta David, Verbi incarnationem prænuntians dicebat: *Descendet, sicut pluvia, in vellus.* Verbum enim Divinum fuisse hanc pluviam, ejusque Sanctissimam Matrem hoc Vellus, nemini dubium est, & communî Patrum calculo comprobatur. Sic enim, inter alios, Proclus Constantinopolitanus *MARIAM* intitulat: *Hæc Vellus mundissimum, Cœlesti*

pluviâ madens, ex qua pastor ovem induit. Ista ergo, Beatissima nimirum Virgo *MARIA*, tanquam purissimum vellus, ac lana prorsus munda, omnî reliquâ terrâ, ob deperditam primam innocentiam, ac gratiam omninò exsiccata, sola perennîs gratiæ rore præventa, ac feliciter impleta fuit, testante idipsum Archangelo, eam indubitanter *gratiâ plenam* salutante: *Reluxit nimirum in MARIA (ut verbis Ecclesiastici utar) speciosa misericordia DEI, in tempore tribulationis, quasi nubes pluvie, in tempore siccitatis.* Omnî autem terrâ non jam rore, sed lachrymis, ob turpe crimen incautè commissum madente, illa sola sicca mansit, & serena, quia sola peccati nescia. Verùm enim verò non exiguum hîc mihi occurrit dubium, cur nimirum Regius ille Vates, cùm de Incarnatione æterni Verbi sermonem institueret, dicens: *Descendet sicut pluvia in vellus, &c.* Sanctissimam Verbi genitricem Velleris nomine appellare voluerit? sed ecce nodum jam solutum à S. Amadæo, sic differente: *Vellus, cùm sit de carne, excrescit extra carnem, & carnis passiones ignorat.* Ac si diceret: Vellus ab ariete, vel ove ducit quidem originem, nec aries tamen, nec ovis est, sed vellus, hoc est, alterius naturæ: carnem ut matrem agno-

L

icit,

Eccli. 35.
v. 26

Hom. 3.

v. 38.

v. 39, &
40.

Psal. 71.
v. 6.

Hom. de
Nativ.

scit, attamen carnis passiones ignorat, in quo non parva relucet Velleris excellentia, nempe quòd, tametsi à bruto suam ducat originem, sit tamen absque omnî brutalitatis contagio. Optimè proinde MARIAM Velleri confert Propheta Regius, dum de eâ, Divinum Verbum Sacratissimis suis visceribus recludente, sermonem instituit, ut nimirum in die Incarnationis, Maternæ conceptionis puritatem redigat in memoriam, quod non meliùs, quàm ipso velleris exemplo, fieri poterat; nam sicut vellus, cum sit de carne, excrevit extra carnem, & carnis passiones ignorat: ita DEI genitrix, quæ tanquam pulcherrimum, & candidissimum vellus DEUM ipsum incorporavit, & in quam pluvia illa fecunda Verbi descendit, quamvis ab Adam, & tot progenitoribus, lachrymabilî culpâ infectis ducat originem, ita longè à culpâ extitit, ac si ab illis non descenderet, vel ac si alterius esset naturæ. Ex quò patet, Regium Psalterem, imposito MARIÆ mysterioso Velleris nomine, purissimam ejus Conceptionem, venerabundo ore, deprædicasse. Venite modò, qui rorem omnem gratiæ, vestris jamjam sceleribus, pluriès perdidistis, ac in bono de die in diem deficientes, animas geritis vix non penitus exsiccatas, Vellus Marianum purissimum, rore gratiæ undequaque repletum, humili devotione accedite, ac copiosis veræ contritionis lachrymis madentes, præpotens Virginis auxilium implorate; *descendet enim verò, eâ impetrante, de novo gratia Divina in animas vestras, sicut pluvia in Vellus, &c.*

§. 2. *Authoritas.*

170. CONCEPTIO SINE OMNI PECCATO, à CONCILIO BASILEENSI STATUTA.

Nos diligenter inspectis auctoritatibus, & rationibus, alijsq; plurimis super hâc re visis, & maturâ consideratione pensatis, doctrinâ illâ, asserentem Gloriosam Virginem DEI genitricem MARIAM, præveniente & operante Divini Numinis gratiâ singulari,

nunquam actualiter subiactisse originali peccato, sed immunem semper fuisse, ab omnî originali, & actuali culpâ, sanctamq; & immaculatam, tanquam piam, & consonam cultui Ecclesiastico, Fidei Catholicæ, rectæ rationi, & S. Scripturæ, ab omnibus Catholicis approbandam fore definimus, & declaramus, nullique decreto licitam esse in contrarium prædicare & docere. Sess. 36.

§. 3. *Ratio.*

CHRISTI ORIGO EST A DEO PERFECTA, 171.

UT ORIGO PRIMI PARENTIS.

IPSA ratio naturalis dicit, originem Christi debere esse tantæ perfectionis, quantæ fuit origo primi Parentis: Sed si Beata Virgo concepta fuisset in peccato originali, non ampliùs esset tantæ perfectionis. Ergo, &c. Min. Prob. Quò quis habet perfectius principium, eò etiam perfectiorem quis habet originem, sed admissò semel, quòd Beata Virgo contraxerit peccatum originale, Christus habuisset imperfectius principium Adamo. Ergo. Min. Prob. Quò quis habet principium remotius à maculâ, eò etiam habet perfectius, sed si B. Virgo contraxisset peccatum originale, Christus ab eâ processisset, ut à principio maculato, & immundo à peccato, cum interim Adamus processerit è terrâ, nullo adhuc peccato infectâ. Ergo si B. Virgo contraxisset peccatum originale, Christi origo non fuisset adeò perfecta, ut origo primi Parentis.

§. 4. *Historia.*

LINGVA CONCIONATORIS, CON- 172.

CEPTÆ DELPARÆ CONTRA DICENTIS, LIGATA.

DUM contra pijssimam opinionem, asserentem, Beatissimam Virginem fuisse sine omnî prorsus maculâ, præservante Numine, conceptam, Religiosus quidam Concionator, in publico ad populum Sermonem, protestari ausus fuisset, multisque rationibus evincere contrarium conaretur, in vanum laboravit; nil enim aliud effecit, quàm quòd

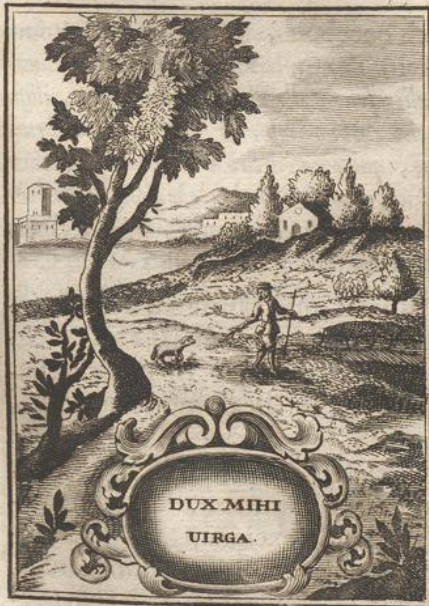
quòd, ulciscente dilectissimæ suæ Matris injuriam Numine, in medio Sermonis, retrorsum corruens, ita in omnium conspectu mutus evaserit, ut nec verbum ulterius proferre valens, beneficium, ac usum linguæ, quem tamen adeò, pro munere suo prosequendo, necessarium habebat, quoad vixit, nunquam ampliùs obtinuerit. Sic nimirum, *per quæ quis peccat, per hæc & punitur.* Sic præterea verum existit illud Poëtæ:

Verba docent, exempla movent, &c.

Verbis enimverò compluribus docebantur Auditores, ac inducebantur ad amplectendam paulatim Concionatoris, Conceptæ sine labe Deiparæ contradicentis, sententiam; attamen exemplo terribili, verbis omnibus fortiori, ligatæ nimirum linguæ, quod suo damno, volens nolens perhibuit, ad faniores omnes, de immaculatâ Virginis Conceptione, mentem permoti sunt. *Bernardin. de Busli. Serm. 7. de Concept.*

§. 5. *Symbolum.*

173. OVIS teneLLa, VniCo raMo trahenDa.

Ostendit ramum viridem vix pauper amatæ
Pastor ovi, sequitur procinus: ille trahit.
Vix concepta Crucis virgam purissima Virgo
Prævidet; en! sequitur procinus; illa trahit.

Ego quasi agnus mansuetus. Jerem. c. xi. v. 19.

§. 6. *Antiquitas.*

ASSIS ConDonatio, sIgnVM 174.
NOBILIS HispaLensis.

INter alia nobilissimæ Hispalensis Urbis memoranda, notabile referatur illud, quòd nullo prorsus incolæ subijciantur tributo, idque ab immemoriali jam tempore; Ut ergò à plebeijs, aliâ quadam ratione, discernentur Nobiles, id unum statim ab initio fuisse statutum, ut ab extraordinariâ quoque rerum venalium exactione illi eximerentur; sciendum enim, pro quavis carniûm librâ, super statutum aliàs pretium, assêm perfolvi oportuisse, communi populi ærario decretum. Ad hunc ergo Assêm Nobiles Hispalenses minimè tenebantur, sed quotiès taxatum pro librâ pretium solvebat famulus, remittebatur Domino hujusmodi As, nec communitatis cedebat ministerio. Hic enarrare non sufficio singularem horum Nobilium, circa hujusmodi Assêm, diligentiam: Omnes certè fortunas amitterent potiùs, quàm Assêm istum, eò quòd istius condonatio sit unicum Nobilitatis suæ signum, unica prærogativa, unica clarioris sanguinis evidens probatio.

Tantane ergò hominum cura pro minuto æris, præcisè ex hoc, quod clarum illud suæ Nobilitatis sit argumentum? & negligat DEUS minutum punctum Conceptionis Matris suæ, à quo non probatio tantum Nobilitatis, sed ipsamet dependet Nobilitas, totaque ad tributi hujus condonationem refertur immunitas? quid enim originale aliud dixeris, quàm plebejam quandam hujusmodi Assis, in comune vectigal, contributionem? etenim anima nostra, in ipso conceptionis instanti, carnem carè emit, non quidem in macello, sed matris in utero. Cara certè caro! cùm sit animæ ipsi molestissima, faciensque eam multarum subjectum ærumnarum. Sed ante omnia, unum solvit Anima minutum, unum As, in propria Urbis appli-

plicatum, quo fit peccati tributaria. Heu! quàm pravi exinde in Animam affectus! quàm turpia verba! quàm perversa opera, ex puncto illo unico derivantia, quo anima creata carnem accipit! &c. & hæc sunt omnium propria populorum, propria multitudinis, propria hominum. Quæ cum ita se habeant, Beatissimam Virginem, verè præ reliquis Nobilem, quia Numinis ipsius Matrem, tale pensum minime perfolvisse, & ab effectu constat, & à causâ; ab hac quidem, quoniam DEI Genitricem communi plebis subijci tributo, neutiquam decebat, nec tam foedum in eâ omnis turpitudinis radicari plantarium; ab effectu item, quoniam indigni isti communitatis affectus, & effectus, ex peccato illo

promanantes, nullum in MARIA locum habuerunt; nec est, qui non abhorreat, similem affectum, aut effectum in MARIA concedere. Fuit itaque DEO majori curæ, integer Matris honos, ne puncto uno (nè pro asse quidem) subderetur peccati tributo, quàm Nobili cuique Hispalensi proprius honor, in cavendâ Assis solutione.

§. 7. *Anagramma.*

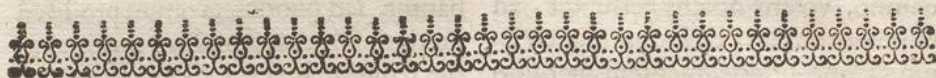
Vera primogenita absqve
ADæ peCCato.

175.

Vera primogenita, Tu sine maculâ Adam!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XXVI.

§. I. *Scriptura.*

176. ▲ FœMINâ, DEI genITRICe, hostIS
fortIter InterfeCtVS.

Judic. c. 9. v. 54. *Percute me, ne forte dicatur, quòd à femina interfectus sim.*

A Bimelech, spurius ille Gedeonis filius, cum septuaginta Fratres, inauditâ prorsus crudelitate, ac foedo parricidio de medio sustulisset, inimicos prætereà suos jam undique bello profligasset, in tres tandem turmas universum exercitum suum distribuens, Turrim Sichem, locum arte, ac naturâ munitissimum, ad quem viri simul, ac mulieres, velut ad asylum commune confugerant, dirâ obsidione premendo, in extremas redegit angustias; cum verò proprius accessisset, nil periculi suspicatus, à muliere quadam, ingens è summo pinnaulo saxum jaciente contritus, mi-

serè occubuit, referente hoc ipsum Sacro Textu, his verbis: *Et ecce! una mulier fragmen molæ desuper jaciens, illi sic capiti Abimelech, & confregit cerebrum ejus, qui vocavit citò armigerum suum, & ait ad eum: Evagina gladium tuum, & percute me, ne forte dicatur, quòd à femina interfectus sim.*

v. 53.

Liceat mihi, obscurum hoc Ænigma in honorem purissimæ DEI parentis clariùs exponere. Abimelech spurius ille, & illegitimo natus toro, Sathanæ figuram referebat, qui post universale tot millium Angelorum, qui fratres illius naturales, ac germani fuerant, excidium, & diram pariter hominum, inimicorum suorum, è Paradiso profligationem, cum peccatorum omnium, ac scelerum agmen, trifariam, in originale scilicet, mortale, & veniale divisisset, tandem obsidens non jam Turrim Sichimorum, sed Turrim illam Davidicam, Arcem in-